

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

A6-0197/2009

1.4.2009

BETÆNKNING

om anmodning om en stillingtagen angående Antonio Di Pietros immunitet og privilegier
(2008/2146(IMM))

Retsudvalget

Ordfører: Aloyzas Sakalas

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE	3
BEGRUNDELSE.....	4
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	8

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om anmodning om en stillingtagen angående Antonio Di Pietros immunitet og privilegier (2008/2146(IMM))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 15. maj 2008 fra den kompetente myndighed i Den Italienske Republik om en stillingtagen angående Antonio Di Pietros parlamentariske immunitet, hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 5. juni 2008,
 - der har hørt Antonio Di Pietro, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 3,
 - der henviser til artikel 9 og 10 i protokollen af 8. april 1965 vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
 - der henviser til De Europæiske Fællesskabers Domstols domme af 12. maj 1964, 10. juli 1986 og 21. oktober 2008¹,
 - der henviser til artikel 68, stk. 1, i den italienske forfatning,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 13,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A6-0197/2009),
1. vedtager ikke at ophæve Antonio Di Pietros immunitet;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til de kompetente myndigheder i Den Italienske Republik.

¹ Sag 101/63, Wagner mod Fohrmann og Krier, Sml. 1954-1964, s. 483, sag 149/85, Wybot mod Faure m.fl., Sml. 1986, s. 2391, og forenede sager C-200/07 og C-201/07, Marra mod De Gregorio og Clemente, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser.

BEGRUNDELSE

I. FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER

Med skrivelse af 15. maj 2008 sendte Den Italienske Republiks Faste Repræsentation Europa-Parlamentet retten i Roms kendelse af 10. april 2007 i civilsag nr. 85124/2003 mellem Filippo Verde (sagsøger) og Antonio Di Pietro (sagsøgte).

I sin kendelse anmoder den italienske ret i forbindelse med sin behandling af en formalitetsindsigelse fra Di Pietro Europa-Parlamentet om at træffe afgørelse om Di Pietros immunitet, da han var medlem af Europa-Parlamentet på det relevante tidspunkt.

Den 12. februar 2003 offentliggjorde det officielle website for det politiske parti "Lista Di Pietro" en artikel af Di Pietro, som allerede var offentliggjort i dagbladet "Rinascita" den 26. oktober 2002.

I artiklen kommenterede Di Pietro sagen IMI-SIR mod Lodo Mondadori, som verserede ved retten i Milano, og udtalte, at Filippo Verde - sammen med andre dommere - var tiltalt for korruption, fordi han havde taget imod bestikkelse for at "fikse" en dom (den krænkende sætning var følgende: "... Lodo Mondadori-sagen vedrører en dom fra retten i Rom - stadig under indirekte eller indirekte indflydelse af dommerne Metta, Verde og Squillante - der annullerede en voldgiftskendelse...").

Filippo Verde anfører i stævningen, at han aldrig har været blandt de tiltalte i Lodo Mondadori-sagen, og han anklager Di Pietro for at have udbredt objektivt urigtige oplysninger, hvilket er en strafbar æreskrænkelse (den tidligere artikel 595 i straffeloven). Han nedlægger i stævningen påstand om betaling af et samlet beløb på 210 000 EUR i godtgørelse (den tidligere artikel 185 i straffeloven) og erstatning (den tidligere artikel 12 i lov nr. 47 af 8. februar 1948).

Di Pietro erkender, at hans artikel indeholdt "en forbløffende fejl" på grund af et banalt filkopi-problem. Verde har faktisk på intet tidspunkt været involveret i Lodo Mondadori-sagen, men derimod i IMI-SIR-sagen, hvor han blev frikendt for ethvert ansvar.

Di Pietro gør til sit forsvar gældende, at denne tekniske fejl/skrivefejl blev begået, fordi man i medierne normalt behandlede de to sager samlet under overskriften "IMI-SIR/Lodo Mondadori".

Di Pietro gør endvidere gældende, at den fejlagtige medtagelse af Verdes navn i den omhandlede artikel under alle omstændigheder var underordnet, da artiklen hovedsagelig drejede sig om de politiske konsekvenser af de omhandlede retssager.

Sagsøgte påpeger også, at artiklen var formuleret på en sådan måde, at det blev understreget, at der endnu ikke var taget stilling til anklagerens påstande.

II. BESTEMMELSER OG GENERELLE BETRAGTNINGER OM EUROPA-

PARLAMENTETS MEDLEMMERS IMMUNITET

1. Artikel 9 og 10 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter af 8. april 1965 har følgende ordlyd:

Artikel 9

Europa-Parlamentets medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv.

Artikel 10

Under Europa-Parlamentets mødeperioder nyder medlemmerne:

- a) *på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling*
- b) *på en anden medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning.*

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet.

2. Den procedure, der skal følges af Europa-Parlamentet, er fastsat i forretningsordenens artikel 6 og 7. De relevante bestemmelser lyder således:

Artikel 6 - Ophævelse af immunitet

1. Under udøvelsen af sine beføjelser vedrørende privilegier og immuniteter tilstræber Parlamentet først og fremmest at bevare sin integritet som demokratisk lovgivende forsamling og sikre medlemmernes uafhængighed under udførelsen af deres opgaver.

*2. Enhver anmodning fra en kompetent myndighed i en medlemsstat til formanden om ophævelse af et medlems immunitet meddeles på plenarmødet og henvises til det kompetente udvalg.
(...)"*

Artikel 7 - Procedurer vedrørende immunitet

1. Det kompetente udvalg prøver straks anmodninger om ophævelse af immunitet eller beskyttelse af immunitet og privilegier i den rækkefølge, de fremsættes.

2. Udvalget fremsætter forslag til afgørelse, der blot skal anbefale godkendelse eller forkastelse af anmodningen om ophævelse af immunitet eller om beskyttelse af immunitet og privilegier.

3. Udvalget kan anmode den pågældende myndighed om enhver oplysning eller præcisering, som det finder nødvendig for at kunne tage stilling til, hvorvidt immuniteten bør ophæves eller beskyttes. Udvalget giver medlemmet mulighed for at blive hørt, og

medlemmet kan forelægge ethvert dokument eller andet skriftligt materiale, som han måtte finde relevant for udvalgets stillingtagen. Medlemmet kan lade sig repræsentere ved et andet medlem.

4. Ligger der flere forskellige anklagepunkter til grund for anmodningen om ophævelse af immunitet, kan der udarbejdes en særskilt afgørelse for hvert anklagepunkt.

Undtagelsesvis kan det i udvalgets betænkning foreslås, at ophævelsen af den parlamentariske immunitet udelukkende skal vedrøre den strafferetlige forfølgelse, men at medlemmet, så længe der ikke er afsagt endelig dom, ikke kan udsættes for nogen form for frihedsberøvelse, fængsling eller anden foranstaltning, der ville forhindre ham i at varetage sit mandat.

(...)

6. I sager vedrørende beskyttelse af et privilegium eller af immunitet anfører udvalget, om der foreligger en administrativ eller anden form for begrænsning i den frie bevægelighed for medlemmer, der rejser til eller fra Parlamentets mødested, eller en meningstilkendegivelse eller en stemmeafgivelse under udøvelsen af hvervet, eller om der foreligger omstændigheder henhørende under dele af artikel 10 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, som ikke er undergivet national ret, og udvalget fremsætter på baggrund heraf et forslag, hvori den pågældende myndighed opfordres til at drage de nødvendige konklusioner.

7. Udvalget kan afgive en begrundet udtalelse om den pågældende myndigheds kompetence og om, hvorvidt anmodningen kan tages under behandling, men udtaler sig under ingen omstændigheder om skyldspørgsmålet eller om det hensigtsmæssige i en strafferetlig forfølgelse på grundlag af de udtalelser eller handlinger, som medlemmet tillægges, selv ikke i tilfælde, hvor udvalget gennem prøvelsen af anmodningen opnår grundigt kendskab til selve sagen.

(...)

13. Enhver forespørgsel fra en kompetent myndighed om rækkevidden af medlemmernes privilegier eller immuniteter behandles i overensstemmelse med ovennævnte regler."

III. BEGRUNDELSE FOR FORSLAGET TIL AFGØRELSE

Di Pietro gør gældende, at der er en sammenhæng mellem hans politiske virksomhed og den omhandlede artikel, og mener, at artikel 68, stk. 1, i den italienske forfatning finder anvendelse. Bestemmelsen lyder således: "Medlemmerne af parlamentet kan ikke retsforfølges på grund af meningsytringer eller stemmeafgivelse under udøvelse af deres hverv".

Denne anmodning bør fortolkes som en anmodning om anvendelse af protokollens artikel 9, da Di Pietro er (tidligere) medlem af Europa-Parlamentet, og da den omhandlede artikel blev offentliggjort, mens han stadig var medlem.

I de udtalelser, der gengives i den stævning, sagsøgeren har indgivet, kommenterede Di Pietro rent faktisk blot offentlige emner.

Ved at beskrive og kritisere en af den seneste tids vigtigste retssager i italiensk politik udøvede han sit hverv som medlem af Parlamentet, idet han tilkendegav sin mening om et spørgsmål af almen interesse for sine vælgere.

Di Pietro udførte kort sagt sit arbejde som medlem af Parlamentet. At forsøge at forhindre medlemmer af Parlamentet i at tilkendegive deres meninger om spørgsmål af legitim offentlig interesse ved at anlægge en retssag er uacceptabelt i et demokratisk samfund og klart i strid med protokollens artikel 9, som har til formål at beskytte medlemmernes ytringsfrihed i forbindelse med udøvelsen af deres hverv af hensyn til Parlamentet som institution.

IV. KONKLUSION

I betragtning af ovennævnte henstiller Retsudvalget under hensyn til argumenterne for og imod ophævelse af immuniteten, at Antonio Di Pietros immunitet beskyttes.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	31.3.2009
Resultat af den endelige afstemning	+: 9 -: 0 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Carlo Casini, Monica Frassoni, Giuseppe Gargani, Klaus-Heiner Lehne, Manuel Medina Ortega, Hartmut Nassauer, Aloyzas Sakalas, Francesco Enrico Speroni, Diana Wallis